

[Niels Frederiksen.]

fordi jeg tror, at man, naar man paa Grund af vort udviklede Kreditsystem og paa Grund af de retslige Tilstande, der paa Pengemarkedets Omraade hersker, har valgt Rentebeskatningens Vej for at gennemføre en midlertidig Rentenedsættelse paa de Omraader og paa den Maade, som man anfører i Forslaget, og prøver paa at underbygge og muliggøre en Konvertering, er inde paa en Lovgivning, der har Betingelser for at føre hen mod Maalet: en billigere Rente i Danmark, selv om vi fra vor Side havde ønsket, at det havde været muligt i stærkere Grad at gaa ad denne Vej, end Forslaget her gør det.

Som Forholdene i Øjeblikket ligger, er det ogsaa min Overbevisning, at det neppe vil være muligt at gennemføre en Kriselovgivning som Helhed, uden at man fra Oppositionspartiernes Side med ærlig Villie vil gaa ind i et Arbejde for at skabe en Pengepolitik i Danmark, støttet ved Lov, der gør det muligt, at Pengene som Helhed kan blive billigere, og dette er efter min Mening i alles velforstaede Interesse.

Jeg slutter med at sige, at selv om Forholdene paa mange Omraader økonomisk har forbedret sig, selv om man for Kreditorernes Vedkommende nærmer sig det Tidspunkt, hvor man begynder at faa Interesse i at gøre sin Panteret gældende — og saadan ligger jo Forholdet i Virkeligheden, at naar det lysner økonomisk, prismæssigt, da nærmer den Tid sig, da Interessen for at gøre sin Panteret gældende bliver stærkere —, saa er Forholdene erhvervsmæssigt efter min Opfattelse i Øjeblikket meget usikre, idet den prismæssige Bedring af Tilstanden, der er indtraadt paa enkelte Omraader, bygger paa Forhold og Foranstaltninger, der ikke gør det muligt at stole paa Varigheden deraf, og Forholdene Verden over ogsaa med Hensyn til det danske Landbrugserhvervs Afsætningsforhold er i Øjeblikket af en saadan Beskaffenhed, at Svingninger og Forandringer meget hurtigt kan indtræffe.

Jeg tror, det er i alle Renteyderes velforstaede Interesse at tage dette Forhold med i Betragtning, naar de stiller deres Krav til de Renteydere, der skal opretholde dem gennem det Arbejde, de udfører i de Bedrifter, der er finansieret af Kapitaljerne. Jeg tror, at Situationen er den, at baade Kreditorer og Debitorer til syvende og sidst er interesserede i en Rentepolitik, der gør det muligt for Renteyderne at svare det, de har Forpligtelse til at yde

overfor dem, de har laant af. Og det er min Overbevisning, at hvis Sammenbrudet i Erhvervslivet kom og Kreditorerne maatte overtage Panterne og skulde til at gøre op, saa vilde det til syvende og sidst blive Kapitaljerne, der fik det største Smæk.

Det forekommer mig, at skal man gaa til en lovgivningsmæssig Ordning, der tilstræber, at enhver dygtig og redelig Mand saa vidt gør ligt kan betale enhver sit, og skal man indenfor Lovgivningen stille sig paa en nogenlunde rimelig Maade overfor Kreditorerne, da maa det være gennem en Sænkning af Renten, der virker paa langs ned gennem Gældsposterne og har en helt anden og modsat Virkning end den Gældsnedskrivning, der sker paa tværs, hvor man skærer de øverste Prioriteter helt bort og bevarer første Prioritetens uindskrænkede Ret til at indkassere fra Bedriften det Vederlag, som er fastsat under helt andre økonomiske Forhold.

Til disse Bemærkninger skal jeg kun føje den, at Enkelthederne i Lovforslagene er der jo gjort Rede for af den højtærede Minister, og vi vil yde vor Medvirkning til en saglig Udvalgsbehandling af alle disse Enkeltheder. Vi erkender, at man her er inde paa et Lovgivningsomraade, hvis Vanskeligheder man ikke maa undervurdere, Vanskeligheder, der melder sig i Form af mange, mange Enkeltheder, der kan fremføres mod Lovforslagenes Bestemmelser, men en Behandling af disse Enkeltheder mener vi altsaa hører hjemme i et Udvalg. Jeg skal hermed paa mit Partis Vegne anbefale en hurtig, saglig og velvillig Behandling i et Udvalg af de foreliggende Lovforslag.

Hans Hansen (Rørby): Der er neppe Tvivl om, at det Formaal, som de 3 foreliggende Lovforslag sætter ind for, nemlig en Rentesænkning, er imødeset med stærk Interesse i store Kredse af Befolkningen, idet man overalt føler, at der begaas en Uret gennem de Vilkaar, Arbejdet for Tiden har i den høje Rente. Man ser vist i Almindelighed ikke tilstrækkelig klart, hvordan Aarsag og Virkning her forholder sig til hinanden. Efter min Mening kan man ikke uden videre gribe ind og nedsætte Renten uden samtidig at gøre sig klart, at der er en Aarsag til Virkning, en Aarsag, som Lovgivningen ikke uden videre kan bestemme over. De 3 foreliggende Renteforslag er en naturlig Følge af de 2 Aars Krisepolitik, der gennem en Række Foranstaltninger i Virkeligheden har hindret